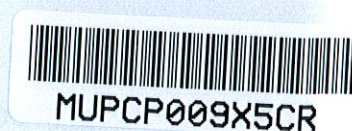

Krajský úřad Pardubického kraje,
odbor dopravy a silničního hospodářství
prostřednictvím
Městského úřadu Přelouč,
odbor stavební

MĚSTSKÝ ÚŘAD PŘELOUČ		Čís. dopr.
Dat.	26. 02. 2025	Zpracovatel <i>OST</i>
Čís. j.		Ukl. znak
Pril.		

**Věc: odvolání proti rozhodnutí o odstranění nepovolené pevné překážky
č.j. MUPC 2411/2025 ze dne 12.2.2025**

Rozhodnutím o odstranění nepovolené pevné překážky č.j. MUPC 2411/2025 ze dne 12.2.2025 nařídil silniční správní úřad Marii Salačové a Michalu Salačovi

ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí odstranit nepovolené pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p.č. 918/75 v katastrálním území Tetov:

1. kovová dvoukřídlá brána (kovový rám s pletivem š. cca 4,0 m) ve směru od silnice III/323717
 2. plot z pletiva na ocelových sloupcích v. cca 1,5 m v délce 14 m na hranici s p.p.č. 918/122 v katastrálním území Tetov,
- a uvést povrch účelové komunikace do stavu k datu 21.11.2024 (tj. k datu konaného místního šetření).

Proti tomuto rozhodnutí podáváme v celém rozsahu včas a v zákonné lhůtě

odvolání,

které takto

odůvodňujeme:

Silniční správní úřad neprovedl veškeré navržené důkazy a z těch, které částečně provedl, vyvodil nesprávné právní závěry.

Prvním zásadním pochybením je samotná definice pozemku parc.č. 918/75 v k.ú. Tetov jako veřejně přístupné účelové komunikace. Již ve svém vyjádření – stanovisku, které jsme předali před vydáním rozhodnutí jsme uvedli:

Účelovou komunikaci dle současné platné právní úpravy definuje § 2 odst. 1 a § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění. Znaký účelové komunikace jsou :

- zřetelná (v terénu patrná) cesta určená k užití vozidla a chodci pro účel dopravy,
- spojující jednotlivé nemovitosti pro potřeby jejich vlastníků nebo spojující tyto nemovitosti s ostatními pozemními komunikacemi nebo sloužící k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků,
- souhlas vlastníka s užíváním cesty neomezeným okruhem osob (veřejnost),
- nutná komunikační potřeba.

První dva znaky definuje citovaný zákon o pozemních komunikacích, zbývající dva znaky jsou dovozeny judikaturou nejvyšších soudních instancí. Pro vznik a existenci účelové komunikace musejí být splněny všechny. S posuzováním splnění prvních dvou znaků úřady ve své praxi větší nemají. Jinak je tomu však u dalších dvou.

Souhlas vlastníka cesty (případně pozemku) nemusí být výslovný, postačí i mlčky udělený (tzv. konkludentní), tedy projevený tím, že vlastník veřejnosti v užívání cesty nijak nebránil. Jakmile však komunikace na pozemku jednou vznikne, nemůže být svévolně z vůle vlastníka zrušena. Vlastník pozemku je svým souhlasem vázán stejně tak i ti, kteří od něj pozemek s cestou získají. Zákon však na druhou stranu pamatuje také na situace, kdy dochází v souvislosti s užíváním komunikace k porušování práv jejího vlastníka a v takovém případě se může vlastník obrátit na silniční správní úřad se žádostí o omezení či úpravu veřejného přístupu na účelovou komunikaci (§ 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Takto lze však

přístup nejvýše částečně omezit (např. omezení vjezdu vozidel nad určitou hmotností), komunikace nelze tímto způsobem zcela zrušit. Současně platný zákon o pozemních komunikacích jednoznačně vyžaduje k platnému vzniku účelové komunikace vydání správního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žádné správní rozhodnutí k dispozici nemáme musíme dovozovat, že tato komunikace není veřejně přístupnou účelovou komunikací.

Podle zjištění vlastníků pozemku, není pozemek parc.č. 918/75 v k.ú. Tetov zapsán v pasportu veřejně přístupných účelových komunikací. O samotném vzniku účelové komunikace se nevydává správní rozhodnutí, tato vzniká ze zákona, jak bylo výše uvedeno. Podle ustanovení § 142 správního řádu však správní orgán rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Oním právním vztahem, o němž úřad rozhoduje, je zde „právo cesty“, jež je právem veřejným. Úřad tak rozhodnutím komunikaci nevytváří, ale její existenci úředně potvrzuje či vyvrací (deklaruje právní vztah). Proto se toto řízení nazývá řízením deklaratorním. Všechny krajské úřady byly v r. 2007 obeslány instrukcí 840/2007-120-STSP/9 Min. dopravy, které jako ústřední orgán státní správy pro správu pozemních komunikací potvrzuje nutnost vést ve sporných případech na žádost dotčených osob deklaratorní řízení podle ustanovení § 142 správního řádu a všem správním úřadům tento postup závazně ukládá. Krajské úřady měly o této instrukci informovat silniční správní úřady ve svém správním obvodu.

Vlastníci pozemku ani jejich právní předchůdce nedali souhlas se zřízením veřejně přístupné účelové komunikace. Není tedy naplněn třetí ze čtyř povinných bodů existence veřejně přístupné účelové komunikace.

Dle názoru vlastníků pozemku parc.č. 918/75 není však naplněn ani čtvrtý bod znaků účelové komunikace a to nutná komunikační potřeba. Ta se může dotýkat pouze vlastníků pozemku parc.č.918/76 a 918/77 a pozemků parc.č. 918/161, 918/122 a 918/156. Konkrétně tedy paní Dagmar Špačkové a Václava Růžičky. S oběma těmito vlastníky je uzavřena dohoda o zpřístupnění jejich pozemků, mají k dispozici klíče od brány a jejich vlastnické právo není naprosto nijak omezeno. Zdánlivá komunikace však dle snímků katastrální mapy končí pozemkem parc.č. 918/77 a dále nikam

nepokračuje. **Není tedy dána nutná komunikační potřeba, protože s výjimkou dvou vlastníků shora uvedených pozemků ji nikdo jiný nesmí používat.**

S těmito námitkami se vypořádal silniční správní úřad tím, že dospěl k závěru, že cesta je zřetelná na ortofoto snímcích z r. 1937, 1954, 2023, 2001, 1968 a 1975. Pomineme skutečnost, že v letech 1937 a 1954 ortofoto snímky naprosto neexistovaly a z leteckého měřického snímku pak není cesta jednoznačně patrná. Jakési snímky z roků 1968 a 1975 nejsou vůbec uvedeny mezi důkazy na straně 2 napadeného rozhodnutí, které měl správní orgán k dispozici. Zůstává nám tedy utajeno, jak těmito důkazy mohlo být provedeno dokazování. Skutečností zůstává, že prvními náznaky jakési cesty jsou snímky z roku 2022, avšak v této době již vlastníci pozemku projeví svůj nesouhlas s užíváním jejich pozemku.

Ke znaku č. 2 uvedl správní orgán, že cesta slouží k napojení pozemků sousedících s posuzovanou cestou, které v odůvodnění vyjmenoval. Naprosto však již pominul skutečnost, že . zdánlivá komunikace však dle snímků katastrální mapy končí pozemkem parc.č. 918/77 a dále nikam nepokračuje. Závěr o tom, že komunikace tedy vede až k lesním pozemkům a pozemkům navrhovatele tedy není pravdivý.

K podmínce č. 3 dospěl správní orgán k závěru, že souhlas s užíváním komunikace byl dán předchozími vlastníky konkludentně.

V praxi je jistě problémovým znakem právě souhlas vlastníka účelové komunikace. Tento znak přitom zákon výslovně neuvádí a byl dovozen až judikaturní praxí (stejně jako podmínka *existence nutné komunikační potřeby*), a to s ohledem na LZPS.

Úvodem je k tomuto znaku třeba uvést, že se nevyžaduje, aby vlastník udělil souhlas výslovně (tedy ústně, písemně, nebo jiným jednoznačným a na první pohled zřetelným způsobem). Souhlas tak lze udělit i konkludentně, a to především tím, že vlastník obecné užívání mlčky toleruje, resp. mu nijak nebrání (zřízením značky o zákazu vstupu, oplocením či jiným vhodným způsobem). Vlastník účelové komunikace ovšem často nebude mít důvod či zájem na tom, aby účelovou komunikaci, která se nachází v jeho vlastnictví, užívaly i třetí osoby. V souvislosti s touto problematikou tak judikatura vytvořila podmínku tzv. kvalifikovaném nesouhlasu. Tedy pakliže lze z jednání

vlastníka účelové komunikace dovodit, že kvalifikovaně nesouhlasil s užíváním jeho komunikace třetími osobami, nebude podmínka souhlasu splněna a účelová komunikace nevznikne.

O kvalifikovaném nesouhlasu vlastníka komunikace lze hovořit pouze v těch případech, kde vlastník nesouhlas projevil aktivním jednáním.[4] Co lze považovat za aktivní jednání nelze paušálně konstatovat. Přesný návod zde neposkytuje ani judikatura či odborná literatura, a musí se tak vždy posuzovat podle konkrétních okolností daného případu.

Naopak skutečnost, že vlastník pozemku upravil právo cesty a jízdy s jednotlivými uživateli formou věčného břemene, bude spíše vypovídat o tom, že neměl v úmyslu povolit neomezené užívání komunikace neurčitým okruhem třetích osob. Konkludentní souhlas s veřejným užíváním komunikace dále zpravidla nebude možné dovodit pouze z toho, že vlastník účelovou komunikaci neplotil nebo ji neoznačil jako soukromý pozemek se zákazem vstupu, a to především v situaci, kdy k takovému kroku neměl žádného důvodu (komunikace dosud nebyla užívána třetími osobami, resp. o takovém užívání nevěděl). V tomto smyslu je také důležité zjišťovat, od jakého momentu je třeba kvalifikovaný nesouhlas posuzovat, resp. po jakou dobu je třeba veřejné užívání strpět, aby došlo ke splnění příslušné podmínky (souhlasu vlastníka).

Otázkou splnění podmínky kvalifikovaného nesouhlasu je třeba se zabývat nikoliv od samého momentu, kdy faktické užívání veřejností počalo, ale teprve od momentu, kdy se vlastník o tomto užívání dozvěděl. Takový moment může být značně odlišný a bude tak záležet i na tom, kde se cesta nachází, jak často je vlastníkem užívána a podobně. Doba, po kterou je třeba užívání cesty strpět, aby došlo k jejímu věnování do veřejného užívání, se tak bude posuzovat spíše v delším časové rozhraní (není vyloučeno, aby byla taková doba počítána na roky).

Jak je to se souhlasem s veřejným užíváním u cest užívaných od nepaměti, u kterých je především velmi těžké určit, zda v minulosti došlo k udělení souhlasu? Nastane-li spor o veřejné užívání, rozhodnou skutečností pro stanovení režimu užívání takové cesty bude samotná objektivní skutečnost, zda je taková cesta užívána od nepaměti z důvodů naléhavé komunikační potřeby.

Problematickým bodem ve vztahu k posuzování souhlasu s veřejným užíváním byla (do přijetí nového stavebního zákona) také okolnost, zda vlastník (stavitel) podal žádost o vydání stavebního povolení pro stavbu komunikace u obecného či speciálního stavebního úřadu. Současná právní literatura se však spíše kloní k názoru, že veřejnost komunikace nelze dovozovat pouze z okolnosti, ke kterému úřadu byla žádost směřována, to je dáno zejména tím, že žadatel (zejména právní laik) mohl v takovém případě pouze stěží posoudit, že prostou žádostí o schválení cesty ke speciálnímu stavebnímu úřadu z ní mohl tímto způsobem (teoreticky) udělat veřejnou účelovou komunikaci, což nemuselo zdaleka být jeho původním záměrem. Zákon č. 284/2021 Sb. , kterým se mění některé zákony však již v souvislosti s přijetím nového stavebního zákona ve vztahu k pozemním komunikacím upustil od konceptu speciálních stavebních úřadů a úpravu příslušnosti jednotlivých stavebních úřadů nově přesunul přímo do stavebního zákona.

Se závěrem, že souhlas vlastníka tak byl dán se nelze tedy ztotožnit.

Posledním znakem, který musí být současně naplněn je nutná komunikační potřeba. S touto podmínkou se správní orgán vypořádal tak, že dospěl k závěru že posuzovaná uzavřená tresa je pro příjezd vhodnější než alternativní trasa. Je tomu tak údajně pro to, že alternativní trasa více zatěžuje soukromá práva, neboť se dotýká více vlastníků, kvalitativně alternativní trasa nevyhovuje a tedy trasa přes pozemek parc.č. 914/72 je vhodnější.

S tímto závěrem se však rozhodně neztotožňujeme. Jak jsme již uvedli, správní orgán vůbec nevyhodnotil skutečnost, že zdánlivá komunikace však dle snímků katastrální mapy končí pozemkem parc.č. 918/77 a dále nikam nepokračuje. Pokud by tedy i určení údajného okruhu dotčených majitelů pozemků je neurčitě a těžko lze tímto způsobem fakticky ustanovovat komunikaci přes další pozemky. I napadeným rozhodnutím tak dochází k faktickému vyvlastnění našeho pozemku pro veřejné užívání.

Rovněž závěr o tom, že alternativní trasa nevyhovuje z kvalitativních hledisek se nelze ztotožnit. Jedním z argumentů správního úřadu bylo tvrzení, že cesta musí být celoročně užitelná, v zimě udržovaná a sjízdná za každého počasí. Jak však toto hledisko splňuje cesta přes náš pozemek parc.č. 918/75 ? Znamená to snad, že se správní orgán domnívá, že vlastníci pozemků dotčených komunikací ji ještě budou opravovat, v zimě udržovat sjízdou a sypat? Správní orgán tak zřejmě bez dalšího převzal argumenty navrhovatele, aniž si je ověřil v terénu. Předkládáme proto snímky č. 1 až 5,

pořízené po celé délce alternativní trasy. Z nich je zřejmé, že alternativní cesta je zcela vhodná pro celoroční užívání a závěr o její hypotetické nesjízdnosti neobstojí.

Správní úřad se vůbec nevypořádal s naší námitkou, že dům č.p. 105 je obýván manželkou synovce p. Kříže se třemi nezletilými dětmi která však vlastní rodinný domek v obci Tetov č.p. 15.

Nezanedbatelnou skutečností je i časový sled událostí. Dokončení oplocení našeho pozemku s uzamykatelnými vraty bylo provedeno do 9.10.2024. Až do vydání napadeného rozhodnutí nikdo z vlastníků dalších navazujících pozemků ani neprojevil zájem o průjezdnost údajné komunikace na našem pozemku s výjimkou žadatele Ing. Kříže, který však z těchto pozemků přístup na své pozemky nemá. Jak lze tedy dospět k závěru o naléhavé komunikační potřebě, když po dobu 5 měsíců cesta využívána vůbec nebyla.

Posledním pochybením správního úřadu je stanovení okruhu účastníků. Ve výrokové části uvádí pouze tři účastníky a to navrhovatele a manžele Salačovy. V odůvodnění pak rozvádí úvahy o bližší neurčeném okruhu účastníků, čemuž přizpůsobuje i formu rozhodnutí veřejnou vyhláškou. Na závěr v rozdělovníku pak za účastníky řízení označuje bez bližšího odůvodnění 10 subjektů.

S ohledem na shora uvedené důvody tedy navrhuje navrhuje aby odvolací orgán podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

napadené rozhodnutí o odstranění nepovolené pevné překážky č.j. MUPC 2411/2025 ze dne 12.2.2025 v plném rozsahu zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně se závazným právním názorem.

V Tetově 25. února 2025

Marie Salačová, nar. 26.02.1957

Michal Salač, nar. 07.06.1955

oba bytem Tetov 9, 533 16 Vápno u
Přelouče.

nejednání nepostojí.

Správním úřadem se vůbec nevypořádá s naší námítkou. Vyšel z toho, že se tímto nezabývá. Mám tak nějak dojem, že to je nějaký rodinný domek v obci Tetov č.p. 15.

Neznamená tímto skutečnost, že i ostatní lidé, kteří mají pozemek a uživatelským způsobem, mohou být vyřazeni z výhledu národně rozhodnutí. Mám tak dojem, že vztahují pozemky, ani nepřipravili zájem, ani neví, jak se má řídit práce na našem pozemku a výjimkou zastavěného pozemku přitom naše pozemky nemá. Jakže to může být? Takže komunikace potřebná, když po dobu 12 měsíců nepobíhá.

Podobným postypaním spíše než lidé, kteří mají pozemky. Ve výhledu č. 11 uvádí pouze tři údaje, které nejsou. V období, kdy je pozemek v režimu výhledu, musí být připravený k tomu, aby byl v souladu s výhledem. Pokud tomu tak není, musí být v souladu s výhledem.

1. cesta z obce Tělov na Hlavečnick

1. Gesamtüberblick über die Tätigkeit

2. pokračování cesty na Hlavečnick

5. Prolisování částí na hlavě č. 5

3. pokračování cesty do ...

4. vjezd do lesa, ~~vjezd~~ odbočka k nemovitosti Hlavečnick č.p. 105
105

1. Úvod do teorie

1.1. Základní pojmy

1.2. Historie

1.3. Současnost

1.4. Závěr

1.5. Literatura

1.6. Úkoly

1.7. Otázky

1.8. Závěrečné shrnutí

1.9. Další informace

1.10. Závěrečné slovo

1.11. Závěrečné shrnutí

1.12. Závěrečné slovo

1.13. Závěrečné shrnutí

1.14. Závěrečné slovo

1.15. Závěrečné shrnutí

1.16. Závěrečné slovo

1.17. Závěrečné shrnutí

1.18. Závěrečné slovo

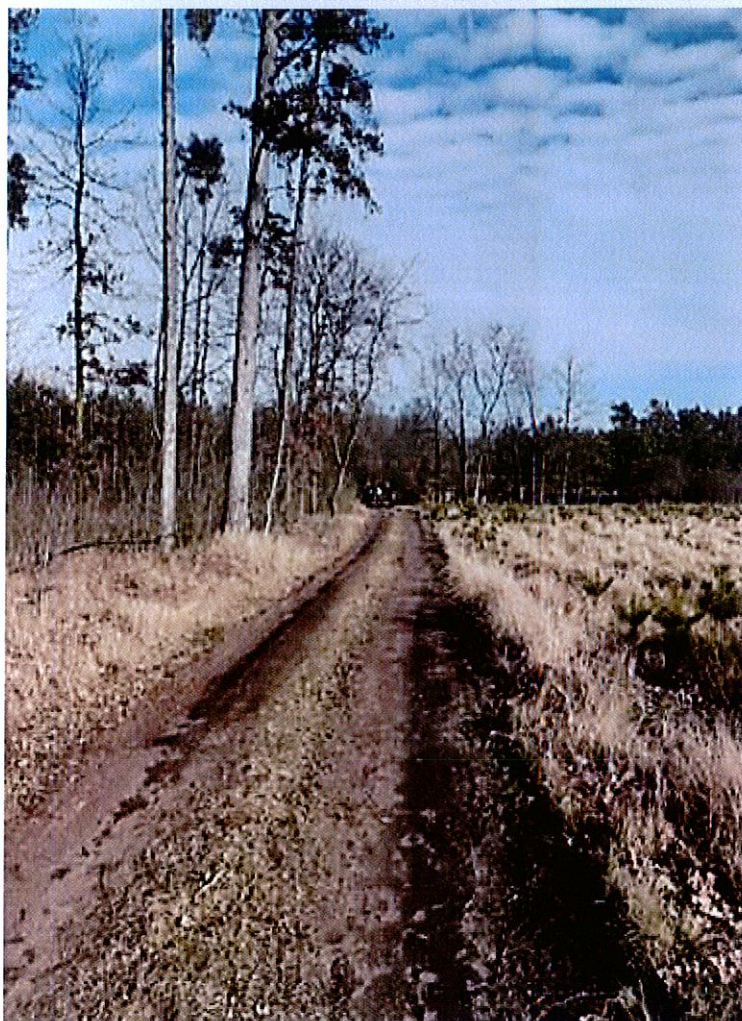
1.19. Závěrečné shrnutí

1.20. Závěrečné slovo

1.21. Závěrečné shrnutí

1.22. Závěrečné slovo

**5.4. poslední část příjezdové cesty k nemovitosti Hlavečnick č.p.
105**

2. A. postlebiti čast pi pažljivo čestik nemojte

800